

uden for handelsbeholdningen, risici i forbindelse med pengeoverførsler, omdømmerisici og strategiske risici. Ved omdømmerisici forstås risikoen for tab af indtjening og kapital som følge af dårligt omdømme af virksomheden blandt kunder, investorer, leverandører og offentlige myndigheder.

Det omarbejdede og forventet vedtagne direktiv angiver regler for, hvorledes institutterne skal opgøre henholdsvis kreditrisici, markedsrisici og operationelle risici. Anvender det enkelte institut f.eks. en intern metode til rating af de kunder, som instituttet har udlån til, kan der ved opgørelsen af de kreditrisici, der er knyttet til kunderne, ske en undervurdering af risikoen, hvis den pågældende rating er baseret på en kort tidshorisont. Et sådant forhold skal instituttet tage højde for ved vurderingen af den tilstrækkelige basiskapital. Derudover kan der være restrisici, som ikke er dækket af metoden. Ved restrisici forstås risici for tab som følge af, at sikkerheder og andre former for af-dækning viser sig at være mindre effektive end forventet.

De forskellige forretningsmæssige risici, som instituttet er følsom overfor, skal ligeledes indgå i overvejelserne. Det kan være en høj risikokoncentration som følge af f.eks. mange store engagementer eller som følge af, at der er en høj grad af geografisk eller branchemæssig koncentration af engagementerne.

Der kan være andre krav i loven, som kan have indvirkning på bestyrelsen og direktionens vurdering af den tilstrækkelige basiskapital. Et eksempel er lovens § 145, hvorefter instituttets største engagement maksimalt må udgøre 25 pct. af basiskapitalen. Her må bestyrelsen og direktionen vurdere, hvilken indvirkning de største engagementer har på solvensbehovet. Såfremt instituttet har kapitalandele i andre virksomheder, jf. § 146, skal en sådan beholdning ligeledes indgå i overvejelserne. Har instituttet fast ejendom samt kapitalandele i ejendomselskaber, skal § 147 ligeledes indgå i overvejelserne, hvis instituttet ønsker at opretholde denne eksponering.

Hvorvidt andre lovkrav skal være afgørende for bestyrelsen og direktionens vurdering af størrelsen af den tilstrækkelige basiskapital vil bero på en konkret vurdering af, om der er tale om en investering, som instituttet ønsker at beholde, og om instituttet er i stand til at afhænde investeringen. F.eks. vil et pengeinstituts engagement med et andet kreditinstitut normalt ikke påvirke solvensbehovet, da det vil være problemfrit at flytte engagementet.

Som anført ovenfor skal overvejelserne omkring en tilstrækkelig basiskapital være fremadrettede. Det be-

tyder, at ændringer i instituttets strategi, forretningsplaner, samfundsmæssige forhold og andre forhold, der kan påvirke de forudsætninger og metoder, der hidtil er indgået i overvejelserne, skal give anledning til nye overvejelser om den tilstrækkelige basiskapital, og dermed også solvensbehovet, jf. stk. 4. Der skal foretages en revurdering i alle tilfælde, hvor der sker større ændringer i forretningsomfang eller forretningsområder. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis instituttet bevæger sig ind på nye geografiske områder eller på anden måde ændrer sine risici.

En tilstrækkelig basiskapital skal ikke alene ses på baggrund af de risici, som instituttet er følsom overfor. Der skal tillige indgå en vurdering af den kapital, som instituttet har til rådighed, uanset om det er egenkapital eller lånt kapital (hybrid kernekapital og ansvarlig lånekapital). Ved lånt kapital skal der ved vurderingen ligeledes indgå overvejelser om løbetiden herpå.

Ved opgørelsen af den tilstrækkelige basiskapital er der i vid udstrækning metodefrihed. Bestyrelsen og direktionen kan tage udgangspunkt i mere eller mindre avancerede metoder. Der stilles ikke krav om, at opgørelsen skal foretages ved hjælp af avancerede økonomiske metoder. Det forventes dog, at metoderne vil være forholdsmæssigt mere avancerede i større institutter end i mindre. Det gælder særligt for de institutter, der ønsker at anvende interne metoder ved opgørelse af de risikovægtede poster. Metoderne kan tage udgangspunkt i minimumskravet på 8 pct., hvor bestyrelse og direktion tager stilling til, hvilke risici der hermed er dækket, før de tager stilling til eventuelle reguleringer. Andre metoder om økonomisk kapital, der f.eks. baserer sig på en matematisk/statistisk behandling af tabserfaringer, tager udgangspunkt i den kapital, der er nødvendig for at kunne klare uforudsete tab inden for en tidshorisont på typisk 1 år.

Alle direktivets krav, som beskrevet ovenfor, skal instituttets bestyrelse og direktion overveje for at sikre, at basiskapitalen til enhver tid er tilstrækkelig til dækning af selskabets risici.

Det forventet vedtagne direktivs artikel 123 anvender betegnelsen »intern kapital«. Det er imidlertid valgt at bruge begrebet basiskapital også ved gennemførelsen af artikel 123 for derved at sikre sammenhæng til bestemmelsen om opgørelse af solvensbehov, da solvensbehovet opgøres som basiskapitalen i forhold til de risikovægtede poster. Det er derudover lagt til grund, at såfremt basiskapitalen er tilstrækkelig, vil den interne kapital også anses for at være tilstrækkelig. Hertil kommer, at intern kapital ikke er defineret i direktivet, og for ikke at skabe uklarhed